

การศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่าน
ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

Investigating of Reading Attitudes, Motivation, and Reading
Anxiety of Thai Students Majoring in Japanese

วรท ตันติเวชวุฒิกุล

Varoth Tontiwachwuthikul

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Corresponding Author:

Varoth Tontiwachwuthikul

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

2 Prachan Road, Phra Barom Maha Ratchawang, Phra Nakhon, Bangkok 10200, Thailand.

E-mail: varoth.t@gmail.com

Received: 24 April 2023

Revised: 16 June 2023

Accepted: 26 June 2023

การศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ซึ่งศึกษาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกในมหาวิทยาลัยของไทยมีจำนวนทั้งหมด 99 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น และแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ผลการศึกษาพบว่าระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่นส่งผลทำให้ผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางมีทัศนคติและความวิตกกังวลในการอ่านแตกต่างกัน ด้านทัศนคติพบว่าผู้เรียนระดับกลางรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและคิดว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์ต่ออนาคตแตกต่างกับผู้เรียนระดับต้นอย่างมีนัยสำคัญ ด้านความวิตกกังวลพบว่าผู้เรียนระดับต้นมีความวิตกกังวลเรื่องคำศัพท์และคันจิสูงกว่าผู้เรียนระดับกลาง เมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานพบความแตกต่างด้านความวิตกกังวล ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานมีความวิตกกังวลสูงกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานในด้านการเรียนรู้วัฒนธรรม ไวยากรณ์ และหัวข้อที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวล พบว่า ทัศนคติกับแรงจูงใจมีแนวโน้มไปทางเดียวกัน กล่าวคือยิ่งผู้เรียนมีทัศนคติในการอ่านที่ดีจะมีแรงจูงใจในการอ่านเพิ่มขึ้น และความวิตกกังวลจะส่งผลตรงกันข้ามกับแรงจูงใจ กล่าวคือยิ่งผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการอ่านสูง จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่านลดลง

คำสำคัญ: ทัศนคติในการอ่าน, แรงจูงใจในการอ่าน, ความวิตกกังวลในการอ่าน, นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น

Investigating of Reading Attitudes, Motivation, and Reading Anxiety of Thai Students Majoring in Japanese

Abstract

This study investigated reading attitudes, reading motivation, and reading anxiety of 99 Thai undergraduates majoring in Japanese. Two groups with different backgrounds were investigated: beginning and intermediate. Some had experiences studying Japanese before attending university, while others did not. Research instruments were adapted from the foreign language reading attitude and motivation scale (FLRAMS) developed by Erten, Topkaya, and Karakas and the foreign language reading anxiety scale (FLRAS) of Saito, Horwitz, and Garza. Final questionnaires were divided into three scales: 1) attitudes about reading Japanese; 2. motivation to read Japanese; and 3) anxiety about reading Japanese.

Results indicated a significant different between beginning and intermediate levels in reading and reading anxiety. In terms of attitudes, intermediate students felt that succeeding to read Japanese would be helpful in future more than did beginners. In terms of reading anxiety, a significant difference existed between students experienced or inexperienced in studying Japanese. The correlation among attitude, motivation, and anxiety in reading Japanese showed a significant positive correlation between attitude and motivation. The more positive the attitude, the higher motivation to read. There was a significant negative correlation between motivation and anxiety, so the higher anxiety, the less motivation is noticeable.

Keywords: Reading attitude, Reading motivation, Reading anxiety, Undergraduates

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะภาษาญี่ปุ่นที่ดูเหมือนจะได้รับความสนใจเป็นอันดับต้น เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชีย (ยุพกา พุกขิมา และคณะ, 2556, น. 28) ในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นมีทักษะ 4 ด้านเช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการรับและเสริมสร้างความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาผู้อ่านไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศ ยิ่งผู้เรียนศึกษาในระดับสูงมากขึ้นเพียงใด ความจำเป็นที่จะต้องอ่านเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จะมีเพิ่มมากขึ้น (เดวิซ เสวตไอยาราม, 2559, น. 61) ด้วยเหตุนี้ การอ่านจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตและมีประโยชน์ต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

ในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการรับข้อมูลภาษาเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมาก โดยความสามารถในการอ่านจัดเป็นองค์ประกอบสำคัญตั้งแต่ออนเริ่มเรียนภาษา และมีความสำคัญมากขึ้นในการศึกษาขั้นสูง ๆ รวมถึงการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเป็นจำนวนมากโดยใช้ภาษานั้น ๆ (福本・印道, 2016) อีกทั้งการอ่านเป็นตัวช่วยเปิดประสบการณ์ให้ผู้อ่านทำความเข้าใจสังคม วัฒนธรรม เกี่ยวกับคนในประเทศนั้น ๆ ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากทักษะหนึ่ง เนื่องจากผู้เรียนมีกระบวนการอ่านที่ต่างจากภาษาแม่ กล่าวคือผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในตัวภาษา รวมไปถึงความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่างจากภาษาแม่ ทำให้มีข้อจำกัดในการทำความเข้าใจภาษาต่างประเทศ (Carrell & Grabe, 2002, p. 118) ด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ยากต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากการสืบค้นงานวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่ามี 3 ปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการอ่านของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความวิตกกังวล

ในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ทั้งคำศัพท์ คันจิ และไวยากรณ์ที่มีจำนวนมาก นอกจากนี้ในประโยคภาษาญี่ปุ่นมักละประธานของประโยค ทำให้บางครั้งอ่านแล้วไม่เข้าใจว่าผู้กระทำการคือใคร อีกทั้งจากผลสำรวจของทัศนีย์ เมธาพิสิฐ และคณะ (2546) พบว่าสำหรับผู้เรียนชาวไทย สิ่งที่ยากที่สุดในภาษาญี่ปุ่นคือคันจิ และคันจิส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนและการอ่านภาษาญี่ปุ่น (サグアンシー, 2016, p. 61) นอกจากนี้ความวิตกกังวลยังส่งผลต่อทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน (Torudom & Taylor, 2017, p. 57) ผู้วิจัยจึงคาดว่า หากเป็นเช่นนี้ อาจทำให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นหมดกำลังใจที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่น จึงได้ตั้งข้อสังเกตว่าการที่จะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี ผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติเชิงบวก มีแรงจูงใจที่ทำให้อยากเรียน และมีความวิตกกังวลไม่มาก ผู้วิจัยจึงเห็นควรศึกษาเรื่องนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีแรงจูงใจ และลดความวิตกกังวลในการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาญี่ปุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ นักศึกษาริชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่น และไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษามีความสามารถระดับต้น และ ระดับกลาง เกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวล มีผลกระทบต่อนักศึกษาในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติในการอ่าน

Alexander and Filler (1976) ให้คำจำกัดความของทัศนคติในการอ่านไว้ว่า “ทัศนคติในการอ่านคือ กลไกของความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน ทำให้ผู้เรียนสนใจหรือหลีกเลี่ยงการอ่าน” กล่าวคือ การที่ผู้เรียนจะสนใจอ่านหนังสือหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติและความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน หากเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ผู้เรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่านเรื่องนั้น และในทางกลับกัน หากผู้เรียนพบว่าเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจ ผู้เรียนจะรู้สึกไม่อยากอ่านเรื่องนั้น

McKenna et al. (1995) พบว่าทัศนคติมีผลต่อการพัฒนาการอ่าน กล่าวคือ ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะสามารถอ่านหนังสือได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ทัศนคติด้านลบจะส่งผลให้ผู้เรียนหลีกเลี่ยงการอ่านหนังสือ และส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการอ่านและการเขียน

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติมีผลต่อการอ่านโดยตรง ทัศนคติในการอ่านที่ดีจะทำให้ผู้เรียนสนใจอ่าน หากเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จะมีแนวโน้มที่จะอ่านมากขึ้น และทัศนคติด้านลบจะส่งผลให้ผู้เรียนพยายามหลีกเลี่ยงการอ่านเนื่องจากไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน

แรงจูงใจในการอ่าน

Marinak and Gambell (2008) และ Guthrie et al. (2000) กล่าวว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการอ่านสูงจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่าน ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการอ่านต่ำจะหลีกเลี่ยงการอ่าน

Ölmez (2015) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการอ่านภาษาที่สองและเป้าหมายในการอ่าน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถามเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน (Foreign Language Reading Attitudes and Motivation Scale: FLRAMS) ของ Erten et al. (2010, pp. 188-192) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับได้ดังนี้ 1. ประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อทักษะภาษาต่างประเทศ 2. ประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อการดำรงชีวิต 3. คุณประโยชน์ในการอ่าน และ 4. ประสิทธิภาพในการอ่าน Ölmez สรุปว่าผู้เข้าร่วมวิจัยชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษเพราะมีความตั้งใจที่จะพัฒนาภาษาของตน ในบริบทของการเรียนภาษาต่างประเทศ อาจกล่าวได้ว่าเป้าหมายของการอ่านภาษาต่างประเทศคือการพัฒนาทักษะภาษามากกว่าอ่านเพื่อจรรโลงใจ นอกจากนี้ผลการศึกษายังระบุเพิ่มเติมว่า “ประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อการดำรงชีวิต” ยังมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านเนื่องจากผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อการพัฒนาตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียนหรือเรื่องการทำงานในอนาคต

แรงจูงใจในการอ่านเป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาที่สอง ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกสูง จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการในการอ่านมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาภาษาของตนให้ดียิ่งขึ้น

ความวิตกกังวลในการอ่าน

ความวิตกกังวลในการอ่านนั้นเกิดจากคำศัพท์และระบบการเขียนที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย ผู้เรียนจะมีความวิตกกังวลในขณะที่ถอดความหมายของคำศัพท์ที่ยาก รวมไปถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งส่งผลต่อการทำความเข้าใจบทอ่าน แม้ว่าผู้เรียนสามารถจะถอดความหมายของคำได้ แต่ถ้าคำศัพท์นั้นไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ความรู้สึก หรือความเคยชินของผู้อ่าน ผู้อ่านจะเกิดความวิตกกังวล (Saito et al., 1999, p. 203)

ความวิตกกังวลมีผลต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงมาก (サグアンシー, 2016, p. 61) สาเหตุน่าจะมาจากภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างที่มีลักษณะเฉพาะและมีความแตกต่างกับภาษาไทย ในขณะที่อ่าน ต้องมีความเข้าใจตัวอักษร คำศัพท์ ไวยากรณ์ กระบวนการในการอ่าน ความวิตกกังวลในการอ่านกับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์เชิงลบ กล่าวคือยิ่งผู้เรียนมีความกังวลในการอ่านสูงความสามารถในการอ่านก็จะน้อยลง ดังนั้นสำหรับผู้เรียนชาวไทย ความวิตกกังวลในการอ่านกับความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันโดยตรง จากผลการสัมภาษณ์ในงานวิจัยของ サグアンシー พบว่าผู้เรียนระดับชั้นปีต้นมีความวิตกกังวลเรื่องคันจิและคาตากานะ ระดับชั้นปีสูงมีความวิตกกังวลเรื่องความเข้าใจเนื้อหาบทความและโครงสร้างประโยค เนื่องจากประสบการณ์ในการอ่านที่เพิ่มขึ้น จุดที่ควรระวังก็เปลี่ยนไป

ความสัมพันธ์ของทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลที่ส่งผลต่อการเรียนโดยเฉพาะทักษะการอ่าน

ในด้านการอ่าน Torudom (2016) ศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาที่สอง ในกรณีนี้คือภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 494 คนที่ลงทะเบียนเรียนภาษาอังกฤษของทางมหาวิทยาลัย แบบสอบถามที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่าน (Foreign Language Reading Attitudes and Motivation Scale: FLRAMS) และแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่าน (Foreign Language Reading Anxiety Scale: FLRAS) และแบบทดสอบเพื่อวัดระดับความสามารถของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือผู้เรียนที่มีทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่านสูง จะมีความวิตกกังวลในการอ่านต่ำ และในทางกลับกัน ผู้เรียนที่มีทัศนคติและแรงจูงใจต่ำ จะมีความวิตกกังวลในการอ่านสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยทั้งสามนี้ส่งผลอย่างไรต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นมีไวยากรณ์ที่ซับซ้อนและต่างจากภาษาไทยมาก รวมไปถึงคันจิซึ่งมีงานวิจัยก่อนหน้านี้ได้กล่าวว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมักวิตกกังวลเกี่ยวกับคันจิเมื่อต้องอ่านภาษาญี่ปุ่น

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่ได้เรียนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้ว จำนวนประชากรมีทั้งหมด 2,000 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้วิธีการสุ่มด้วยสูตรคำนวณของทาโร่ ยามาเนะ กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ร้อยละ 10 กลุ่มตัวอย่างต้องไม่ต่ำกว่า 96 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้ทั้งหมด 99 คน โดยเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์

ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมาก่อน จำนวน 72 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน จำนวน 27 คน 2) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับต้น จำนวน 70 คน และระดับกลางจำนวน 29 คน ผู้เรียนระดับต้นหมายถึงผู้เรียนที่มีระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N5 จนถึง N4 และผู้เรียนระดับกลางหมายถึงผู้เรียนที่มีระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ระดับ N3 ขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1: แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 3: แบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่ 4: ข้อมูลทั่วไป

แบบสอบถามเรื่องทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ หรือ The Foreign Language Reading Attitudes and Motivation Scale (FLRAMS) ของ Erten et al. (2010) มาอ้างอิงต้นฉบับของแบบสอบถามประกอบไปด้วยคำถามรวม 51 ข้อ ใช้มาตราวัด 5 ระดับของลิเคิร์ต (A five-point Likert Scales) หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว เหลือข้อที่เกี่ยวกับทัศนคติ 12 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปลี่ยนคำว่า “ภาษาต่างประเทศ” เป็น “ภาษาญี่ปุ่น” และได้เพิ่มคำถามเกี่ยวกับค่านิจ 2 ข้อ รวมทั้งหมดเป็น 14 ข้อ คำถามที่เพิ่ม ได้แก่ “การอ่านภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาความรู้ค่านิจให้ดีขึ้น” และ “การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันเดาความหมายของคำศัพท์จากค่านิจได้ดีขึ้น” เนื่องจากค่านิจเป็นส่วนที่สำคัญในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าค่านิจมีผลต่อทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

คำถามในแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการอ่านมีดังนี้

1. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องสนุกสำหรับฉัน
2. ฉันชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น
- *3. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับฉัน
4. การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันมีความสุข
5. ฉันรู้สึกว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ
6. ฉันมักจะอ่านภาษาญี่ปุ่นแม้ว่าไม่จำเป็นต้องอ่าน
7. ฉันมักจะเลือกทำอย่างอื่นมากกว่าที่จะอ่านภาษาญี่ปุ่น
- *8. การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันรู้สึกทรมาน
9. ฉันประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

10. การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง
11. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ฉันรู้คำศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้น
12. การอ่านภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาไวยากรณ์ให้ดีขึ้น
13. การอ่านภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาความรู้ด้านคันจิให้ดีขึ้น
14. ฉันคิดว่าบทอ่านภาษาญี่ปุ่นที่มีคันจิช่วยให้ฉันอ่านได้ง่ายกว่าภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีคันจิ

หมายเหตุ. ข้อที่ 3 และ 8 เป็นข้อที่กลับค่าคะแนน (เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ตอบแบบสอบถามโดยอ่านคำถามอย่างละเอียดจริง) โดยแปลความหมายว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าจะมีทัศนคติในการอ่านดีกว่า

แบบสอบถามเรื่องแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

แบบสอบถามเรื่องแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้นำข้อคำถามจากแบบสอบถามเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ หรือ The Foreign Language Reading Attitudes and Motivation Scale (FLRAMS) และได้แยกข้อที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ เพื่อแบ่งแยกทัศนคติกับแรงจูงใจให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว คำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจมีทั้งหมด 6 ข้อ ใช้มาตรวัด 5 ระดับของลิเคิร์ต (A five-point Likert Scales) เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปลี่ยนคำว่า “ภาษาต่างประเทศ” เป็น “ภาษาญี่ปุ่น” และได้เพิ่มคำถามเกี่ยวกับไวยากรณ์และคันจิอย่างละ 1 ข้อ ได้แก่ “ฉันรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น ถ้าในบทอ่านมีไวยากรณ์ที่ฉันไม่รู้จกอยู่มาก ” และ “ยิ่งฉันพบคันจิที่ฉันไม่เคยเห็น ฉันจะยิ่งรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น” เนื่องจากคันจิเป็นส่วนที่สำคัญในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าคันจิมีผลต่อแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่น คำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่าน รวมทั้งหมดมี 8 ข้อ

คำถามในแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการอ่านมีดังนี้

- *1. ฉันคงจะไม่อ่านภาษาญี่ปุ่นถ้าเรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องที่กำหนดให้อ่านในหลักสูตร
2. ยิ่งอ่านภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น ยิ่งทำให้ฉันเกิดความอยากอ่านเพิ่มขึ้นอีก
3. การอ่านภาษาญี่ปุ่นช่วยเตรียมพร้อมให้ฉันได้มีอนาคตที่ดี
4. การอ่านภาษาญี่ปุ่นช่วยให้ฉันหางานทำได้
- *5. ยิ่งฉันพบคันจิที่ฉันยังไม่เคยเรียน ฉันจะยิ่งรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น
- *6. ฉันรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น หากบทความนั้นมีโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนเกินไป
- *7. ฉันรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น ถ้าในบทอ่านมีไวยากรณ์ที่ฉันไม่รู้จกอยู่มาก
- *8. ฉันรู้สึกไม่ชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น ถ้าในบทอ่านมีคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้จกอยู่มาก

หมายเหตุ. ข้อที่ 1, 5, 6, 7 และ 8 เป็นข้อที่กลับค่าคะแนน (เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ตอบแบบสอบถามโดยอ่านคำถามอย่างละเอียดจริง) โดยแปลความหมายว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่าจะมีแรงจูงใจในการอ่านสูงกว่า

แบบสอบถามเรื่องความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

แบบสอบถามเรื่องความวิตกกังวลในการอ่านภาษาต่างประเทศ หรือ The Foreign Language Reading Anxiety Scale (FLRAS) พัฒนาขึ้นโดย Saito et al. (1999) แบบสอบถามมีทั้งหมด 20 ข้อคำถาม ใช้มาตราวัด 5 ระดับของลิเคิร์ต (A five-point Likert Scales) ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตัดคำถามข้อที่มีความซ้ำซ้อนออก และปรับปรุงคำถามโดยเปลี่ยนคำว่า “ภาษาต่างประเทศ” เป็น “ภาษาญี่ปุ่น” เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ และเปลี่ยนข้อความจาก “เครื่องหมาย” เป็น “คันจิ” ตัวอย่างข้อความเช่น “เมื่อฉันอ่านภาษาอังกฤษแล้วเจอเครื่องหมายแปลก ๆ ฉันจะจำสิ่งที่อ่านได้ยากขึ้น” เป็น “เมื่อฉันอ่านภาษาญี่ปุ่นแล้วเจอตัวอักษรคันจิ ฉันจะจำสิ่งที่อ่านได้ยากขึ้น” เนื่องจากผู้อ่านโดยส่วนใหญ่มักมีปัญหาในการอ่านคันจิมากกว่าเครื่องหมายในภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากคันจิส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียนและการอ่านภาษาญี่ปุ่น (サグアンシー, 2016, p. 61) หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว คำถามในแบบสอบถามครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ

คำถามในแบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่านมีดังนี้

1. ฉันมักรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่แน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่อ่าน(ที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือไม่)
2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้
3. ฉันรู้สึกกลัวที่จะอ่านต่อ เมื่อใดก็ตามที่เห็นบทอ่านภาษาญี่ปุ่นยาวเป็นหน้ากระดาษอยู่ตรงหน้า
4. ฉันรู้สึกเป็นกังวล เมื่อต้องอ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่ฉันไม่คุ้นเคยมาก่อน
5. ฉันรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อฉันเจอกับไวยากรณ์ที่ไม่รู้จักขณะอ่านภาษาญี่ปุ่น
6. ขณะที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกกังวลและสับสนเมื่อไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ
7. ฉันกังวลเมื่อจะต้องอ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นที่มีคันจิที่ไม่คุ้นเคย
8. เมื่อฉันคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับฉัน
9. ฉันไม่กังวลเวลาอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นในใจ แต่จะกังวลมากเมื่อต้องอ่านออกเสียง
10. ฉันกังวลเมื่อต้องอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่ฉันไม่คุ้นเคย

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ทัศนคติในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านทัศนคติระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	p
ระดับต้น	70	3.51	.42	-3.17	.00*
ระดับกลาง	29	3.81	.42		

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางในส่วน of ทัศนคติมีค่า p เท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 แสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติ

ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้เรียนระดับกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้เรียนระดับต้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 จึงสรุปได้ว่ากลุ่มผู้เรียนระดับกลางมีทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่นดีกว่ากลุ่มผู้เรียนระดับต้น

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างด้านทัศนคติระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางมากที่สุด ได้แก่ 11. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ฉันรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น รองลงมาได้แก่ 9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น และข้อที่แตกต่างน้อยที่สุด ได้แก่ 1. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องสนุกสำหรับฉัน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยรายข้อที่แตกต่างด้านทัศนคติ (แยกตามระดับความสามารถ)

ทัศนคติ	ระดับต้น		ระดับกลาง		t	p	ประเภททัศนคติ
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
11. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ฉันรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น	4.13	.88	4.59	.56	-2.57	.01*	ประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อทักษะภาษาต่างประเทศ
9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.10	.76	3.55	.73	-2.07	.00*	คุณประโยชน์ในการอ่าน
10. การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง	4.16	.86	4.59	.50	-2.50	.01*	คุณประโยชน์ในการอ่าน
3. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับฉัน	3.37	.85	3.79	.81	-2.26	.02*	คุณประโยชน์ในการอ่าน
1. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องสนุกสำหรับฉัน	3.41	.67	3.72	.59	-2.16	.03*	คุณประโยชน์ในการอ่าน

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าข้อที่ 1 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องสนุกสำหรับฉัน และ ข้อที่ 3 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับฉัน มีความสัมพันธ์แบบตรงกันข้ามกันซึ่งเป็นคำถามลักษณะเดียวกัน โดยผู้เรียนระดับต้นมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้เรียนระดับกลางทั้ง 2 ข้อ จึงสรุปเป็นข้อความเดียวกันได้จาก Alexander and Filler (1976, p. 1) ซึ่งให้คำจำกัดความของทัศนคติในการอ่านไว้ว่า “ทัศนคติในการอ่านคือกลไกของความรู้สึกที่มีต่อการอ่าน ทำให้ผู้เรียนสนใจหรือหลีกเลี่ยงการอ่าน” กล่าวคือการที่ผู้เรียนจะสนใจอ่านหนังสือหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติและความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน หากเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจผู้เรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่านเรื่องนั้น และในทางกลับกัน หากผู้เรียนพบว่าเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจผู้เรียนจะรู้สึกไม่อยากอ่านเรื่องนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมองว่าแม้ว่าผู้เรียนจะมีความรู้สึกลอยๆอยากอ่านเพิ่มขึ้นจากทัศนคติ แต่ถ้าในบทอ่านมีคันจิและไวยากรณ์ที่ยากเกินระดับที่ผู้เรียนกำลังศึกษาก็อาจทำให้ความอยากอ่านลดลงได้เช่นกัน โดยอ้างอิงจากผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับกลางจำนวน 3 คน พบว่า 1 คนในกลุ่มนี้ชอบค้นคว้าหาความรู้ หากเป็นเรื่องที่สนใจก็จะรู้สึกสนุกและอยากอ่านมากขึ้น และอีก 2 คนพบว่าปกติแล้วจะไม่

อ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นนอกเหนือจากหนังสือเรียน แต่จะอ่านเฉพาะเรื่องที่สนใจหรือสถานการณ์บังคับให้อ่าน เช่น การอ่านหนังสือการ์ตูนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่มีแปลภาษาไทยจากสำนักพิมพ์ในไทย ส่วนสาเหตุหลักที่ทำให้ไม่ชอบอ่านหนังสือภาษาญี่ปุ่นเพราะภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้าง ไวยากรณ์และคันจิซับซ้อนมากเกินไป ยิ่งผู้เรียนเรียนในระดับที่สูงขึ้นก็จะยิ่งพบโครงสร้าง ไวยากรณ์ คันจิ และคำศัพท์ที่ซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้ความอยากอ่านภาษาญี่ปุ่นน้อยลง หากแต่เมื่อจำเป็นต้องอ่านอย่างเช่นหนังสือเรียนที่มีความจำเป็นในการเรียนภาษาญี่ปุ่นก็จะอ่าน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพียงแต่มีสถานการณ์ที่บังคับให้อ่านจึงต้องอ่าน

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติอยู่ในระดับดีซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีแนวโน้มที่จะรู้สึกดีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น และการที่ผู้เรียนระดับกลางมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้เรียนระดับต้น สาเหตุน่าจะมาจากผู้เรียนระดับกลางรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ดังข้อที่ 9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมไปถึงเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านที่จะช่วยให้พัฒนาภาษาญี่ปุ่นได้ดีขึ้น ดังข้อที่ 10. การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และข้อที่ 11. การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ฉันรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ มากขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มผู้เรียนระดับกลางรู้สึกว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้รู้คำศัพท์ใหม่มากขึ้นมากกว่าผู้เรียนระดับต้น โดยจะเห็นได้ว่าทั้งข้อ 9, ข้อ 10, และข้อ 11 ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนระดับกลางสูงกว่าผู้เรียนระดับต้นและมีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Senturk (2015) ที่ศึกษาความแตกต่างระหว่างความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านทัศนคติและแรงจูงใจ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ ประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อการดำรงชีวิต และค่าเฉลี่ยที่รองลงมาคือประโยชน์ของการอ่านที่มีต่อทักษะภาษาต่างประเทศ กล่าวคือผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษในการพัฒนาต่อยอดภาษาอังกฤษในด้านทักษะภาษาอังกฤษและการดำรงชีวิต โดยในงานวิจัยของ Senturk ยังได้เพิ่มเติมว่า ผู้เรียนระดับสูงเห็นคุณประโยชน์ในการอ่าน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนระดับสูงเล็งเห็นความสำคัญของการอ่านและมีแนวโน้มที่จะอ่านหนังสือมากกว่ากลุ่มผู้เรียนระดับที่ต่ำกว่า ดังนั้นผู้สอนควรส่งเสริมผู้เรียนระดับต้นให้รู้คุณค่าของการอ่าน เพื่อที่ผู้เรียนจะเห็นความสำคัญของการอ่านและสามารถนำไปพัฒนาชีวิตในอนาคต

2. แรงจูงใจในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านแรงจูงใจระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	p
ระดับต้น	70	3.21	.45	-.27	.78
ระดับกลาง	29	3.24	.59		

ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางในส่วนของแรงจูงใจมีค่า p เท่ากับ .78 ซึ่งมากกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ 10 แสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาภาพรวม ทั้ง 2 กลุ่มมีแรงจูงใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าทัศนคติกับแรงจูงใจมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน กล่าวคือผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีก็จะมีระดับแรงจูงใจในระดับปานกลางถึงระดับดี สอดคล้องกับ Tisa et al. (2021) พบว่าทัศนคติในการอ่านมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการอ่าน ผู้เรียนที่มีทัศนคติในการอ่านที่ดีจะมีแรงจูงใจในการอ่านที่ดี

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยรายข้อที่แตกต่างกันด้านแรงจูงใจระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

แรงจูงใจ	ระดับต้น		ระดับกลาง		T	p	ประเภทแรงจูงใจ
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
1. ฉันคงจะไม่อ่านภาษาญี่ปุ่นถ้าเรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องที่กำหนดให้อ่านในหลักสูตร	3.01	.92	3.55	1.05	-2.52	.01*	คุณประโยชน์ในการอ่าน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างด้านแรงจูงใจระหว่างผู้เรียนระดับต้น และระดับกลางคือข้อ 1. ฉันคงจะไม่อ่านภาษาญี่ปุ่นถ้าเรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องที่กำหนดให้อ่านในหลักสูตร ซึ่งจัดอยู่ในประเภท “คุณประโยชน์ในการอ่าน” กล่าวคือระดับความสามารถส่งผลต่อคุณประโยชน์ในการอ่านที่มีต่อแรงจูงใจ จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนระดับกลางเห็นความสำคัญของการอ่านภาษาญี่ปุ่นและมีแรงจูงใจมากกว่าผู้เรียนระดับต้น

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Torudom (2016) ได้เปรียบเทียบระดับความสามารถกับแรงจูงใจ โดยแบ่งผู้เรียนเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจของผู้เรียนระดับต้นต่ำที่สุด ถัดมาเป็นผู้เรียนระดับกลาง และผู้เรียนระดับสูงมีแรงจูงใจสูงสุด กล่าวคือแรงจูงใจของผู้เรียนสูงขึ้นตามระดับความสามารถของผู้เรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนระดับกลางมีแรงจูงใจภายในสูง จึงทำให้ชอบอ่านหนังสือ นอกจากนี้ Christopher (2018) ซึ่งศึกษาแรงจูงใจในการอ่านโดยเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนที่มีระดับความสามารถภาษาอังกฤษสูงและต่ำ ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาสูงจะมีแรงจูงใจภายในสูงและสามารถอ่านหนังสือได้มากกว่าผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ เนื่องจากผู้เรียนระดับสูงมีแรงจูงใจภายใน ซึ่งหมายถึงแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวบุคคลต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของตนเองมากกว่าทำเพื่อคาดหวังผลลัพธ์ที่จะตามมา ทำให้เกิดความสนุกและความท้าทายในตนเองมากกว่าปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้กระทำเช่นความกดดันหรือรางวัลตอบแทน (Ryan & Deci, 2000) ในขณะที่ผู้เรียนระดับต่ำไม่ชอบอ่านหนังสือ จึงต้องมีตัวช่วยที่เป็นแรงจูงใจภายนอก เช่น การกำหนดจำนวนคำที่ต้องอ่าน การกำหนดจำนวนหนังสือที่ต้องอ่านต่อวัน ด้วยเหตุนี้ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดว่าผู้เรียนระดับกลางมีแรงจูงใจภายในมากกว่าผู้เรียนระดับต้นที่ต้องมีแรงจูงใจจากภายนอกมากระตุ้นให้อ่าน จึงทำให้ผู้เรียนระดับกลางอ่านหนังสือได้ในปริมาณที่มากกว่า

3. ความวิตกกังวลในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านความวิตกกังวลระหว่างระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	P
ระดับต้น	70	3.24	.47	2.33	.02*
ระดับกลาง	29	2.97	.64		

ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางในส่วนของความวิตกกังวลมีค่า p เท่ากับ .02 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 แสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้เรียนระดับกลางเท่ากับ 2.97 มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้เรียนระดับต้นเท่ากับ 3.24 จึงสรุปได้ว่ากลุ่มผู้เรียนระดับต้นมีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนระดับกลาง

สาเหตุหลักที่ทำให้ผู้เรียนระดับต้นมีความวิตกกังวลสูงคือเรื่องคันจิและคำศัพท์ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนระดับต้นเกี่ยวกับความวิตกกังวลพบว่าผู้เรียนระดับต้นส่วนใหญ่ กังวลเรื่องคันจิและคำศัพท์ เนื่องจากต้องดูบริบทอย่างละเอียดจึงจะสามารถเข้าใจคำศัพท์หรือคันจินั้น ๆ ได้ ในขณะที่ผู้เรียนระดับกลางก็วิตกกังวลเรื่องคำศัพท์และคันจิเช่นกัน แต่ไม่วิตกกังวลเท่าระดับต้น ผู้วิจัยคาดว่า ระดับความสามารถที่สูงกว่าจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจและผ่อนคลายกับคำศัพท์และคันจิมากขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Ipek (2009) และ Zhao et al. (2013) ซึ่งกล่าวว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต้นจะมีความวิตกกังวลสูง ในขณะที่ MacIntyre and Gardner (1991) กล่าวว่าความวิตกกังวลจะลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อผู้เรียนมีทักษะและความสามารถทางภาษาที่สูงขึ้น เนื่องจากเมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนที่สูงขึ้นจะรู้สึกคุ้นชินกับการเรียนและมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น เมื่อมีความมั่นใจความวิตกกังวลจะลดลง

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างด้านความวิตกกังวลระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางมากที่สุด ได้แก่ 2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ รองลงมา ได้แก่ 1. ฉันมักรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่แน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือไม่) และข้อที่แตกต่างน้อยที่สุด ได้แก่ 8. เมื่อฉันคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับฉัน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยรายข้อที่ต่างกันด้านความวิตกกังวลระหว่างระหว่างผู้เรียนระดับต้นและระดับกลาง

ความวิตกกังวล	ระดับต้น		ระดับกลาง		t	p
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้	3.06	.99	2.48	1.02	2.60	.01*
1. ฉันมักรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่แน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือไม่)	3.74	.81	3.31	1.16	1.82	.07*
8. เมื่อฉันคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับฉัน	2.19	.92	1.83	.75	1.84	.06*

ข้อที่ 2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ มีค่า p เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยผู้เรียนระดับต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 มากกว่าผู้เรียนระดับกลางที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 กล่าวคือผู้เรียนระดับต้นรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนระดับกลาง จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพิ่มเติม พบว่าผู้เรียนระดับต้นรู้สึกกังวลเวลาที่พบคันจิในบทอ่าน แม้ว่าจะเป็นคันจิที่ง่ายหรือเคยเรียนมาก่อนหน้านี้แล้ว หากพบในบทอ่านแล้วไม่สามารถทำความเข้าใจได้ก็จะไม่สามารถจำเนื้อหาได้ทั้งหมด

จากข้อที่ 2 เมื่อผู้เรียนรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ ทำให้เกิดผลลัพธ์ตามมาคือข้อที่ 1. ฉันมักรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่แน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือไม่) มีค่า p เท่ากับ .07 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยผู้เรียนระดับต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 มากกว่าผู้เรียนระดับกลางที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 กล่าวคือผู้เรียนระดับต้นมักรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไม่แน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่อ่านที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพิ่มเติม พบว่าผู้เรียนระดับต้นรู้สึกไม่สบายใจหรือกังวลเมื่อเจอบทความยากจนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ แต่อย่างไรก็ตามก็จะพยายามถามเพื่อนหรือครูผู้สอนเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อถามรายละเอียดเพิ่มเติมพบว่าสิ่งที่ทำให้ไม่เข้าใจคือคำศัพท์และคันจิ ผลการสัมภาษณ์สอดคล้องกับ ซากุอันシー (2016) ซึ่งพบว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านไม่สูงจะมีความวิตกกังวลสูงและผู้เรียนระดับขั้นปต้นมีความกังวลเรื่องคันจิและคาคานะ

ข้อที่ 8. เมื่อฉันคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ไม่ใช่วิธีที่ยากสำหรับฉัน มีค่า p เท่ากับ .06 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยผู้เรียนระดับต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 น้อยกว่าผู้เรียนระดับกลางที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 โดยค่าที่ได้เป็นค่าที่กลับด้านแล้ว กล่าวคือผู้เรียนระดับต้นมองว่าแม้จะคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น แต่การอ่านภาษาญี่ปุ่นก็ยังเป็นเรื่องยาก จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมพบว่าผู้เรียนระดับต้นรู้สึกไม่ชอบอ่านเมื่อพบคันจิ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากเพียงใดก็ยังกังวลเมื่อต้องทำความเข้าใจคันจิ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซากุอันシー (2016) ที่ได้กล่าวว่าคันจิส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการอ่านมากที่สุด

กล่าวโดยสรุปผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน โดยผู้เรียนระดับต้นจะมีความวิตกกังวลสูงเนื่องจากไม่เข้าใจคำศัพท์และคันจิในบทอ่าน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาที่อ่านได้ หากผู้สอนอธิบายคำศัพท์และคันจิแก่ผู้เรียนก่อนให้อ่านเนื้อหา น่าจะช่วยลดความวิตกกังวลในเรื่องคำศัพท์และคันจิ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น อาจช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้มากขึ้น

4. ทักษะในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านทัศนคติระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	P
มีพื้นฐาน	72	3.61	.44	.42	.67
ไม่มีพื้นฐาน	27	3.56	.46		

ค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนระดับต้นและระดับกลางในส่วนของทัศนคติมีค่า $p = .67$ ซึ่งมากกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 กล่าวคือทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน เมื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มพบว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นใกล้เคียงกัน ผู้เรียนที่มีพื้นฐานกล่าวว่าการทำงานอะไรก็ตามต้องมีใจรัก ด้านผู้เรียนที่มีพื้นฐานกล่าวในทำนองเดียวกันว่า ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องมีความชอบถึงจะสามารถจดจำกับสิ่งที่อ่านได้ ด้วยเหตุนี้จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานมีทัศนคติในการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีความแตกต่างด้านทัศนคติระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานมากที่สุด ได้แก่ 9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น รองลงมาคือ 4. การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันมีความสุข

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยรายข้อที่แตกต่างกันด้านทัศนคติ แยกตามประสบการณ์

ทัศนคติ	มีพื้นฐาน		ไม่มีพื้นฐาน		t	P	ประเภททัศนคติ
	Mean	S.D.	Mean	S.D.			
9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.31	.83	3.04	.59	1.79	.07*	คุณประโยชน์ในการอ่าน
4. การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันมีความสุข	3.18	.64	3.44	.51	-1.93	.05*	คุณประโยชน์ในการอ่าน

ข้อที่ 9. ฉันรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่า p เท่ากับ .07 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.31 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.04 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่าผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐาน จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนที่มีพื้นฐานจำนวน 3 คน พบว่าผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นมาตั้งแต่ช่วงก่อนเข้ามหาวิทยาลัย จึงคิดว่าตนเองสามารถประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานที่ให้สัมภาษณ์จำนวน 2 คน เมื่อถามว่าสิ่งที่ทำได้ดีที่สุดในการอ่านคืออะไร ผู้เรียนนึกไม่ออก จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานรู้สึกประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่นน้อยกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน

อย่างไรก็ตาม ในข้อที่ 4. การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ฉันมีความสุข มีค่า p เท่ากับ .05 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.44 ซึ่งมากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 กล่าวคือผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานมีความสุขกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยทั้งผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานกล่าวว่าชอบอ่านภาษาญี่ปุ่น แต่ถ้ามีคณิธิเยอะเกินไปก็จะไม่อ่าน สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานรู้สึกมีความสุขกับการอ่านน้อยกว่าผู้เรียนไม่มีพื้นฐาน ผู้วิจัยคาดว่าผู้เรียนมีพื้นฐานมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้เรียนไม่มีพื้นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานมีโอกาสที่จะเรียน

ภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงกว่า หากอ้างอิงบทอ่านจากส่วนการอ่านในข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น (JLPT) จะพบว่า บทอ่านระดับต้นมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวและเป็นเรื่องทั่วไปที่ผู้เรียนทุกคนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก แต่บทอ่านในระดับที่สูงกว่า เนื้อหาจะเริ่มมีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น เรื่องเศรษฐกิจ ดาราศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หากผู้เรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก็จะใช้เวลามากในการทำความเข้าใจ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เรียนจะสนใจอ่านหรือไม่ขึ้นอยู่กับทัศนคติและความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่อ่าน หากเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ผู้เรียนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่านเรื่องนั้น และในทางกลับกัน หากผู้เรียนพบว่าเรื่องที่อ่านไม่น่าสนใจ ผู้เรียนจะรู้สึกไม่อยากอ่านเรื่องนั้น (Alexander & Filler, 1976, p. 2)

5. แรงจูงใจในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านแรงจูงใจระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	P
มีพื้นฐาน	72	3.22	.50	.30	.75
ไม่มีพื้นฐาน	27	3.19	.48		

ค่าเฉลี่ยโดยรวมของแรงจูงใจผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน มีแรงจูงใจในการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายข้อ

เนื่องจากในด้านทัศนคติ ทั้งกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน จึงทำให้มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยโดยรวมและความแตกต่างด้านความวิตกกังวลระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	p
มีพื้นฐาน	72	3.08	.53	-2.45	.01*
ไม่มีพื้นฐาน	27	3.38	.53		

ผลการวิจัยด้านความวิตกกังวล พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยภาพรวมผู้เรียนที่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.08 ค่าเฉลี่ยผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.38 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนระดับต้นมีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้เรียนระดับกลาง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ มะโนบาล และ เติวิช เสวตไอยาราม (2560) ที่ศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานก่อนเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยพบว่าผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเมื่อต้องเรียนร่วมชั้นกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานก็จะเกิดความวิตกกังวล โดยผลที่ตามมาทำให้ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานรู้สึกขาดความกระตือรือร้นที่จะเรียน ขาดความมั่นใจ และกลัวถูกเพื่อนร่วมชั้นที่มีพื้นฐานประณินในแง่ลบ นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการอ่าน

พบว่าผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความวิตกกังวลเรื่องคันจิมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซากูอันชิ (2016) ซึ่งพบว่าคันจิส่งผลต่อความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

6. ความวิตกกังวลในการอ่าน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยรายข้อที่แตกต่างกันด้านความวิตกกังวล แยกตามประสบการณ์

ความวิตกกังวล	มีพื้นฐาน		ไม่มีพื้นฐาน		t	p
	Mean	S.D.	Mean	S.D.		
2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้	2.74	1.04	3.30	.86	-2.47	.01*
5. ฉันรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อฉันเจอกับไวยากรณ์ที่ไม่รู้จักขณะอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.19	.98	3.74	.94	-2.47	.01*
10. ฉันกังวลเมื่อต้องอ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับแนวคิดและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่ฉันไม่คุ้นเคย	3.08	1.08	3.52	.89	-1.86	.06*
4. ฉันรู้สึกเป็นกังวล เมื่อต้องอ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่ฉันไม่คุ้นเคยมาก่อน	3.31	1.10	3.70	.82	-1.69	.09*

ข้อที่ 2. เมื่อใดที่อ่านภาษาญี่ปุ่น ฉันรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ มีค่า p เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่มีพื้นฐานเท่ากับ 2.74 น้อยกว่าผู้เรียนไม่มีพื้นฐานที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน มีความวิตกกังวลแตกต่างกัน และผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานรู้สึกสับสนและไม่สามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้มากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน

ข้อที่ 5. ฉันรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อฉันเจอกับไวยากรณ์ที่ไม่รู้จักขณะอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่า p เท่ากับ .01 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.74 สูงกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนไม่มีพื้นฐานรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเจอไวยากรณ์ที่ไม่รู้จักในขณะที่อ่านภาษาญี่ปุ่นสูงกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน

ข้อที่ 10. ฉันกังวลเมื่อต้องอ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับแนวคิดและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่ฉันไม่คุ้นเคย มีค่า p เท่ากับ .06 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.52 สูงกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 กล่าวคือผู้เรียนไม่มีพื้นฐานรู้สึกกังวลเมื่อต้องอ่านบทความที่มีแนวคิดและวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ตนไม่คุ้นเคยมากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน

ข้อที่ 4. ฉันรู้สึกเป็นกังวล เมื่อต้องอ่านบทอ่านภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่ฉันไม่คุ้นเคยมาก่อน มีค่า p เท่ากับ .09 ซึ่งน้อยกว่าค่าความคลาดเคลื่อนที่กำหนดไว้ .10 โดยค่าเฉลี่ยของผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเท่ากับ 3.70 สูงกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 จึงสรุปได้ว่าผู้เรียนไม่มีพื้นฐานรู้สึกกังวลเมื่อต้องอ่านบทความภาษาญี่ปุ่นในหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยมากกว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐาน

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานเพิ่มเติมจำนวน 3 คน พบว่าในการอ่านทำความเข้าใจบทความ 1 บทความ (ความยาวประมาณ 400 ตัวอักษร) ผู้เรียนใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นาน สาเหตุหลักเกิดจากในบทความมีคำศัพท์และคันจิที่ไม่รู้จักเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้เวลามากในการค้นหา คำศัพท์และคันจิ และยังส่งผลให้ไม่สามารถจดจำเนื้อหาในภาพรวมได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ อมรรัตน์ มะโนบาล และ เติวิช เสวตไอยาราม (2560) ที่ได้สรุปเกี่ยวกับความวิตกกังวลว่าความวิตกกังวลมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิดและกระบวนการจดจำทำให้ผู้เรียนพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนรู้ (หรือในที่นี้คือการอ่านภาษาญี่ปุ่น) ซึ่งอาจถูกสิ่งอื่นดึงดูดความสนใจได้ง่ายและส่งผลการจดจำข้อมูลในระยะยาว นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนรู้สึกกังวลเมื่อต้องอ่านบทความในหัวข้อที่ไม่ถนัด หากเป็นบทความที่เป็นหัวข้อที่ถนัดหรือสนใจ จะรู้สึกกังวลน้อยลงและอยากอ่านมากขึ้น ในบทความภาษาญี่ปุ่น สิ่งที่ผู้เรียนรู้สึกวิตกกังวลมากที่สุดคือคำศัพท์ คันจิ และไวยากรณ์ที่ยากเกินกว่าระดับที่เรียนอยู่ แม้ว่าจะเป็นจำนวนที่ไม่มาก ก็ส่งผลการทำความเข้าใจบทความ ผู้เรียนรู้สึกว่าบทอ่านที่อ่านในห้องเรียนยากเกินไป ผลการสัมภาษณ์สอดคล้องกับ Saito et al. (1999) ที่ได้กล่าวว่าความวิตกกังวลในการอ่านเกิดจากระบบการเขียนที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย เนื่องจากภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนมีระบบการเขียนแตกต่างจากภาษาญี่ปุ่นทั้งด้าน คำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมถึงคันจิที่ภาษาไทยไม่มี ทำให้ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจกับระบบการเขียนใหม่ทั้งหมด

7. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย

ตารางที่ 12. ตาราง Pearson Correlation แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย

		ทัศนคติ	แรงจูงใจ	ความวิตกกังวล
ทัศนคติ	Pearson Correlation	1	.453**	-.164
	Sig. (2-tailed)		.000	.105
	N	99	99	99
แรงจูงใจ	Pearson Correlation	.453**	1	-.354**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000
	N	99	99	99
ความวิตกกังวล	Pearson Correlation	-.164	-.354**	1
	Sig. (2-tailed)	.105	.000	
	N	99	99	99

จากตารางที่ 12 พบว่าเมื่อเทียบทัศนคติกับแรงจูงใจพบว่าค่า p เท่ากับ .000 ซึ่งเห็นว่าทัศนคติกับแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันแบบแปรผันตรง ซึ่งหมายความว่ายิ่งผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีก็จะมีแรงจูงใจในการอ่าน

ในขณะที่ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับแรงจูงใจ จึงสรุปได้ว่ายิ่งผู้เรียนมีความวิตกกังวลสูง แรงจูงใจในการอ่านจะลดลง อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบทัศนคติกับความวิตกกังวล ไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติกับแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันแบบแปรผันตรง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tisa et al. (2021) พบว่าทัศนคติในการอ่านมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ ผู้เรียนที่มีทัศนคติในการอ่านที่ดีจะมีแรงจูงใจในการอ่านที่ดี ในทางกลับกัน ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับแรงจูงใจ ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลในการอ่านสูงจะมีแรงจูงใจในการอ่านน้อย เช่นเดียวกับ Jain and Sidhu (2013) ได้สรุปในงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไว้ว่าความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับทัศนคติและแรงจูงใจ ผู้เรียนที่มีทัศนคติและแรงจูงใจสูง จะมีความวิตกกังวลต่ำ และในทางกลับกัน ผู้เรียนที่มีทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวลสูง จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพิ่มเติมพบว่าผู้เรียนระดับต้นรู้สึกวิตกกังวลเวลาที่เจอคำศัพท์และคันจิที่ยากเกินไป ทำให้รู้สึกไม่อยากอ่าน นอกจากนี้ผู้เรียนระดับต้นบางคนยังให้ความเห็นว่าตนเรียนแบบไม่มีเป้าหมายในอนาคต จึงไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการอ่าน เมื่อต้องอ่านในห้องเรียนจึงเกิดความวิตกกังวลเมื่ออ่านไม่เข้าใจ ในทางกลับกัน เมื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนที่มีระดับกลางพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนและการอ่านภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากมีเป้าหมายชัดเจน เช่น การทำงาน การเข้าหาคนญี่ปุ่น และไม่ค่อยวิตกกังวลเวลาที่ต้องอ่านเนื่องจากชอบอ่านเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม แม้ว่าจะพบคำศัพท์และคันจิที่ยากในบทอ่านก็จะพยายามค้นคว้าหรือ ถามครูผู้สอนหรือเพื่อนเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ

เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐาน ได้ข้อสรุปที่ใกล้เคียงกัน โดยพบว่าผู้เรียนที่มีพื้นฐานมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน กล่าวคือชอบเรียนและอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เวลาวางส่วนใหญ่ไปกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อถามถึงเรื่องความวิตกกังวล ผู้เรียนที่มีพื้นฐานตอบว่ารู้สึกกังวลเรื่องไวยากรณ์กับคันจิเล็กน้อย แต่ก็ไม่ทำให้รู้สึกไม่ชอบภาษาญี่ปุ่นเพราะเมื่อไม่เข้าใจก็จะพยายามอ่านให้เข้าใจหรือค้นควาคำศัพท์ คันจิ และไวยากรณ์ที่ารู้เพิ่มเติม เมื่อสัมภาษณ์ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานพบว่าไม่อ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ นอกจากหนังสือเรียน ซึ่งกล่าวได้ว่าแรงจูงใจในการอ่านยังน้อย และเมื่อถามเกี่ยวกับความวิตกกังวล พบว่ามีความวิตกกังวลเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ และคันจิ เมื่อถามเพิ่มเติมว่า “เมื่อรู้สึกกังวลเวลาที่อ่านแล้วไม่เข้าใจจะรู้สึกไม่ต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่” ผู้เรียนตอบว่าไม่รู้สึกวิตกกังวลและยังคงพยายามอ่านให้เข้าใจ แต่เมื่อให้คะแนนแรงจูงใจในการอ่าน พบว่าให้น้อยเพราะรู้สึกว่ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นยากเกินไป ทำให้รู้สึกไม่อยากอ่าน

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกับแรงจูงใจ เนื่องจากทัศนคติทำให้ผู้เรียนรู้สึกต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ 2 ทาง ได้แก่ ความชอบหรือไม่ชอบการอ่านภาษาญี่ปุ่น หากผู้เรียนมีมุมมองที่ดีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เช่น คิดว่าภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้งานที่ดีในอนาคตก็จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและอ่านภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น ในทางกลับกันหากผู้เรียนรู้สึกไม่ชอบการอ่านภาษาญี่ปุ่น อาจเนื่องด้วยเหตุผลว่าไม่ชอบจำคันจิ หรือคำศัพท์ยากเกินไป ก็จะรู้สึกไม่อยากอ่านภาษาญี่ปุ่น ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี ผู้สอนควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนและการอ่านภาษาญี่ปุ่น และการส่งเสริมให้

ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อคันจิ รู้สึกว่าคันจิไม่ใช่อุปสรรคสำคัญของการอ่านภาษาญี่ปุ่น น่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขและมีแรงจูงใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า กลุ่มผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาญี่ปุ่นมีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่น และไม่พบความแตกต่างด้านทัศนคติและแรงจูงใจ ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนระดับกลางมีทัศนคติที่ดีกว่า มีความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่นต่ำกว่าผู้เรียนระดับต้น และไม่พบความแตกต่างด้านแรงจูงใจ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แรงจูงใจ และความวิตกกังวล พบว่าทัศนคติกับแรงจูงใจมีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน ยิ่งผู้เรียนมีทัศนคติในการอ่านที่ดี จะมีแรงจูงใจในการอ่านสูง นอกจากนี้แรงจูงใจกับความวิตกกังวลยังมีแนวโน้มตรงกันข้าม กล่าวคือยิ่งผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่าน จะมีความวิตกกังวลน้อย

ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี มีแรงจูงใจสูง และลดความวิตกกังวลในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยขอเสนอการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1) การแบ่งกลุ่มระหว่างผู้เรียนที่มีพื้นฐานกับผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐาน เนื่องจากอิทธิพลของเพื่อนที่เรียนร่วมชั้น มีผลต่อความวิตกกังวลของผู้เรียน โดยผู้เรียนมักจะเปรียบเทียบกับคนอื่นตลอดเวลา (อมรรัตน์ มะโนบาล และ เติวิช เสวตไอยาราม, 2559) ดังนั้นการจัดกลุ่มผู้เรียนให้แยกกันน่าจะช่วยลดความวิตกกังวลและลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น หากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่ใกล้เคียงกันเรียนในห้องเดียวกัน โดยเฉพาะผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและมีความวิตกกังวลลดลง

2) ผู้เรียนทั้งระดับต้นและระดับกลางโดยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และคันจิในบทอ่านที่มากเกินไป ทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่อยากอ่าน ผู้สอนควรเตรียมบทอ่านที่มีเนื้อหาความยากง่ายอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน เนื่องจากในการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลภาษาแบบ $i + 1$ กล่าวคือข้อมูลภาษาที่มีระดับความยากมากกว่าความสามารถของผู้เรียนหนึ่งขั้น (Krashen, 1982) จะส่งเสริมการเรียนรู้

3) ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจที่จะอ่าน ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีแรงจูงใจในการอ่านเพิ่มขึ้น และมีความวิตกกังวลในการอ่านลดลง เพื่อให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- เดวิซ เสดตไอยาราม. (2559). กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีความสามารถต่างกัน. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 33(3), 59-78.
- ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ, นันทิพย์ เมธเศรษฐ, สมเกียรติ เขวงกิจฉนิช และ สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข (2546). การสำรวจความต้องการของนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 3(1), 131-144.
- ยุพกา พุกชีมา, กนกพร นุ่มทอง และ สร้อยสุตา ณ ระนอง. (2556). ความนิยมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นและภาษาจีน ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: แรงจูงใจแตกต่างกันอย่างไร. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 30(1), 27-40.
- อมรรัตน์ มะโนบาล และเดวิซ เสดตไอยาราม. (2560). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนระดับต้นที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 7(1), 33-50.
- Alexander, J. E., & Filler, R. C. (1976). *Attitude and Reading*. International Reading Association.
- Carrell, P. L., & Grabe, W. (2002). Reading. In N. Schmitt (Ed.), *An introduction to applied Linguistics* (pp. 233-250). Arnold
- Christopher, D. L. (2018). Motivation, Proficiency and Performance in Extensive Reading. *International Journal of Innovation and Research in Educational Sciences*, 6(3), 442-453.
- Erten, I. H., Topkaya, Z. E., & Karakas, M. (2010). Exploring motivational constructs in foreign language reading. *Hacettepe University Journal of Education*, 39, 185-196.
- Guthrie, J. T., Wigfield, A., & VonSecker, C. (2000). Effects of integrated instruction on motivation and strategy use in reading. *Journal of Educational Psychology*, 92(2), 331-341.
- Ipek, H. (2009). Foreign language reading anxiety: proficiency and gender. *The international Journal of Learning*, 16, 293-299.
- Jain, Y., & Sidhu, G. (2013). Relationship between Anxiety, Attitude and Motivation of Tertiary Students in Learning English as a Second Language. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 90, 114-123.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon Press.
- Macintyre, P., & Gardner, R. (1991). Methods and results in the study of foreign language anxiety: A review of the literature. *Language Learning*, 41, 85-117.
- Marinak, B. A., & Gambrell, L. B. (2008). Intrinsic Motivation and Rewards: What Sustains Young Children's Engagement with Text? *Literacy Research and Instruction*, 47, 9-26.

- McKenna, M., Kear, D., & Ellsworth, R. A. (1995). Children's attitudes toward reading: A national survey. *Reading Research Quarterly*, 30, 934-956.
- Ölmez, F. (2015). An investigation into the relationship between L2 reading motivation and reading achievement. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 199, 597-603.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 54-67.
- Saito, Y., Horwitz, E., & Garza, T. (1999). Foreign language reading anxiety. *The Modern Language Journal*, 83(2), 202-218.
- Senturk, B. (2015). EFL Turkish university students' attitudes and motivation towards reading in English. *Social and Behavioral Science*, 199, 704-712.
- Tisa, F., Sofendi, S., & Eryansyah, E. (2021). Reading and its relationships among attitude, motivation, and comprehension achievement in upper secondary school students. *Journal of English Educators Society*, 6(1), 42-51.
- Torudom, K. (2016). *An Investigation of Reading Attitudes, Motivation, and Reading Anxiety of Undergraduate Students*. [Unpublished master's thesis]. Thammasat University.
- Torudom, K., & Taylor, P. (2017). An Investigation of Reading Attitudes, Motivation and Reading Anxiety of Undergraduate Students. *Language Education and Acquisition Research Network Journal*, 10, 47-70.
- Zhao, A., Guo, Y., & Dynia, J. (2013). Foreign language reading anxiety: Chinese as a foreign language in the United States. *The Modern Language Journal*, 97(3), 764-778.
- サグアンシー・タンヤーラット.(2016).「外国語としての日本語における読解不安・外国語学習不安・読解力との関係:タイ人大学生を対象に」『言語科学研究: 神田外語大学大学院紀要』, 22, 45-64.
- 福本和佳子、印道緑. (2016).「文脈力をつける読解教育」『北九州市立大学国際論集』14, 157-170.